

Komisia svojím druhým žalobným dôvodom vytýka Luxemburskému veľkovoľvodstvu neúplné prebratie článku 3 ods. 1 bod a) smernice 96/71/ES, keďže vo vnútroštátnej právnej úprave sa pojem „minimálna doba odpočinku“ obmedzuje iba na týždenný odpočinok, a nezahŕňa iné doby odpočinku, akými sú denný odpočinok alebo prestávky v práci.

Komisia vo svojom treťom a štvrtom žalobnom dôvode napokon uvádza porušenie článkov 49 ES a 50 ES, ktoré vyplýva z povinnosti uloženej podnikom, ktorých pracovníci vykonávajú stálu alebo dočasnú činnosť v Luxembursku 1. dať k dispozícii pracovnej a banskej inšpekcii „pred začatím prác“, „na základe žiadosti“ a „v najkratšej možnej lehote“ podstatné údaje nevyhnutné na kontrolu a 2. určiť mandatára *ad hoc* s bydliskom v Luxembursku povereného uchovávaním dokumentov potrebných na kontrolu povinností vyplývajúcich pre uvedené podniky.

(¹) Smernica 96/71/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb (Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 431).

(²) Smernica 91/533/EHS Rady zo 14. októbra 1991 o povinnosti zamestnávateľa informovať zamestnancov o podmienkach vzťahujúcich sa na zmluvu alebo na pracovno-právny vzťah (Ú. v. ES L 288, s. 32; Mim. vyd. 05/002, s. 3).

Odvolanie podané 21. júla 2006: Theodoros Kallianos proti rozsudku tretej komory Súdu prvého stupňa zo 17. mája 2006 vo veci T-93/04, Kallianos/Komisia

(Vec C-323/06 P)

(2006/C 224/51)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľ: Theodoros Kallianos (v zastúpení: G. Archambeau, advokát)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľa

- vyhlásiť odvolanie za prípustné a dôvodné,
- zrušiť v celom rozsahu rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev zo 17. mája 2006 vo veci T-93/04, Kallianos/Komisia Európskych spoločenstiev, a následne rozhodnúť tak, ako mal podľa odvolateľa rozhodnúť Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev:

- a) zrušiť rozhodnutie menovacieho orgánu z 28. novembra 2003 týkajúce sa odpovede na sťažnosť pána Kallianosa č. R/335/03 z 2. júla 2003;
- b) vyzvať Komisiu, aby odvolateľovi nahradila všetky platby a zrážky z odmeny odvolateľa, ktoré vykonala bezdôvodne a neoprávnené, a to od 8. marca 1999, keď Súd prvého stupňa v Aténach vyhlásil rozsudok o rozvode, vrátane indexácie neoprávneného výživného, o ktorej jednostranne rozhodli oddelenia Komisie 18. septembra 2002, zvýšené o zákonné úroky vo výške 7 % odo dňa vykonávania mesačných zrážok z platu odvolateľa;
- c) zaviazť Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s doručovaním súdnym doručovateľom, vrátane trov, ktoré vznikli v súvislosti s prekladom gréckych rozsudkov do francúzštiny, ktoré už boli Komisii predložené v potrebnom čase, a to vo výške 1 500 eur, ako aj opakovaných nákladov vzniknutých v rámci obhajoby odvolateľa, určených ako 20 % výšky sumy, na ktorú bol zaviazaný odvolateľ, alebo v takej výške, akú Súdny dvor určí *ex aequo et bono*;
- d) zaviazť Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu všetkých trov konania vzniknutých v súvislosti s konaním na Súdnom dvore a na Súde prvého stupňa.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Po prvé vo svojom odvolaní odvolateľ uvádza, že inštitúcie Spoločenstva nemajú právomoc nahradiť členské štáty alebo vykladať ich vnútroštátny právny poriadok v oblasti rozvodového konania.

Po druhé odvolateľ namieta proti tvrdeniu, podľa ktorého rozsudok o rozvode nemá za následok automatické zrušenie predbežných opatrení, ktoré vydal sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení, ale že na to, aby bolo možné Komisiu považovať za zbavenú povinnosti vykonávať zrážky z platu manžela/ky (úradníka) v prospech druhého manžela/ky, musí rozsudok o rozvode doručiť Komisii súdny doručovateľ. V tejto súvislosti odvolateľ v podstate na jednej strane uvádza, že Komisia nie je dotknutou treťou osobou, ani bežným zamestnávateľom vzhľadom na to, že každý úradník je podľa služobného poriadku viazaný povinnosťami informovania a transparentnosti pokiaľ ide o jeho osobný status. Odvolateľ na druhej strane uvádza, že rozhodnutie o poskytovaní výživného v prospech manžela v rámci rozvodového konania v plnom rozsahu stratilo účinnosť vyhlásením rozsudku o rozvode, a že samotná skutočnosť, že Komisia vedela o existencii tohto rozsudku, v dôsledku toho postačuje na skončenie vyživovacej povinnosti, bez toho, aby bolo potrebné tento rozsudok doručiť súdnym doručovateľom.